

Sygn. akt VI RCa 196/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Biernat-Kalinowska
Sędziowie:	SO Hanna Niewiadomska
Protokolant:	SO Lech Dłuski

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2020 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa

małoletniej O. W., małoletniego A. W. i małoletniego M. W. zastąpionych przez matkę A. M. (1)

przeciwko

Ł. W.

o podwyższenie alimentów

na skutek **apelacji małoletnich** powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 12 sierpnia 2020 roku, sygn. akt III RC 168/19

1- apelację oddała

2- koszty postępowania za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi

Lech Dłuski Jolanta Biernat-Kalinowska Hanna Niewiadomska

Sygn. akt VI RCa 196/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie podwyższył alimenty ustalone od pozwanego Ł. W. na rzecz małoletnich A. W., O. W. i M. W. wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie III C 267/10 z kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz A. W. i M. W. do kwoty po 650 zł miesięcznie na każdego z nich oraz z kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz O. W. do kwoty po 800 zł miesięcznie, przy

czym wszystkie kwoty płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności każdej z rat, do rąk matki małoletnich A. M. (1) poczynając od 25 lipca 2019 r. (punkt 1.), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt 2.), zwolnił pozwanego od opłaty sądowej od której powodowie byli zwolnieni z mocy ustawy (punkt 3.) oraz nadał wyrokowi w punkcie 1. Rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 4.)

W uzasadnieniu Sąd ten powołując się na treść art. 135 kro i art. 138 kro, iż doszedł do przekonania, że doszło do zmiany stosunków uzasadniającej zwiększenie wysokości świadczenia alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich. Sąd zwrócił uwagę, że w okresie(...) lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletnich związanych przede wszystkim z ich naturalnym rozwojem fizycznym oraz rozpoczęciem nauki szkolnej. Sąd zwrócił uwagę, że aktualnie małoletnia O. wymaga odpowiedniej opieki medycznej. Podał, że sytuacja finansowa pozwanego nie uległa pogorszeniu, pomimo utraty pracy. Podkreślił, że pozwany aktualnie mieszka z partnerką od której nie wymaga dokładania się do kosztów utrzymania mieszkania. Nadto poza alimentami i kosztami utrzymania dzieci podczas kontaktów nie wydatkuje na nie żadnych dodatkowych kosztów. W ocenie Sądu łączna kwota po 2 100 zł miesięcznie aktualnie jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, jak i możliwości zarobkowych pozwanego.

Powyższe rozstrzygnięcie w części oddalającej powództwo o podwyższenie alimentów zaskarżyła apelacją przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów zarzucając mu:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego i na tej podstawie przyjęcie, że uzasadnione potrzeby małoletnich i możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów do łącznej kwoty po 2 100 miesięcznie,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na nieprawidłowym i niezgodnym z rzeczywistym stanem rzeczy przyjęciu, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie dawały podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich do kwoty łącznie po 3 000 zł miesięcznie.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich upłynęło(...) lat. Od tego czasu ich usprawiedliwione potrzeby wzrosły, nie tylko z uwagi na ich naturalny rozwój ale i ze względu na konieczność leczenia. Podniosła, że pozwany ma możliwości zarobkowe aby łożyć na rzecz dzieci alimenty w żądanej wysokości. Podkreśliła, że na zakres obowiązku alimentacyjnego wpływ mają osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dzieci. Pozwany zaś nie uczestniczy w codziennym wychowaniu i utrzymaniu małoletnich, nie realizuje kontaktów przerzucając cały ciężar ich wychowania na nią. Tym samym winien ponosić wyższe koszty ich utrzymania.

Pozwany Ł. W. w odpowiedzi wniósł o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że uzasadnione potrzeby dzieci powinny być kształtowane przez możliwości zarobkowe ich rodziców. Podał, że aktualnie przez sytuację związaną z pandemią koronawirusa został praktycznie pozbawiony możliwości zarobkowania. Zwrócił uwagę, że kwota zasądzona przez Sąd w połączeniu z wkładem finansowym matki dzieci pozwoli zaspokoić ich usprawiedliwione potrzeby.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku przedstawił swoje wnioski, wskazał na dowody, którym dał wiarę wskazując dokładnie powody tych decyzji. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia i ocenę dokonaną przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że słusznie powołał się Sąd I instancji na treść art. 138 kro, zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast w art. 135 § 1 kro ustawodawca wskazał zasadnicze przesłanki, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a jeżeli obowiązek ten ma charakter świadczenia pieniężnego – jego wysokość. Pierwszą przesłankę stanowią usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zaś drugą pozytywną przesłankę wpływającą na zakres świadczeń alimentacyjnych stanowią majątkowe możliwości zobowiązanego. Określenie takich możliwości wymaga ustalenia wysokości comiesięcznych dochodów, np. z tytułu wynagrodzenia za pracę.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich A. W., O. W. i M. W., zaś kwestią sporną była wysokość tych świadczeń. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w sytuacji stron doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby, jak tego żądali małoletni powodowie, podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie są w pełni słuszne i zostały w pełni podzielone przez Sąd Okręgowy. W ślad za Sądem I instancji uznać należy, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, albowiem ustalenie wysokości alimentów, wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Praga w Warszawie w sprawie III C 267/10, jest aktualnie nieadekwatne do faktycznych wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich dzieci. Bezspornym jest, że małoletni powodowie mają aktualnie nieco ponad (...) lat, rozwijają się intensywnie, pobierają naukę w szkole (...), uczęszczają na korepetycje i zajęcia dodatkowe, mają szereg dodatkowych zainteresowań. Podkreślenia wymaga, że Sąd Rejonowy dostrzegł, że małoletnia O. znajduje się pod opieką Poradni (...),(...)i (...) co wiąże się ponoszeniem dodatkowych kosztów. Nie ulega wątpliwości, że sam upływ czasu spowodował naturalny wzrost wydatków związanych z zabezpieczeniem podstawowych potrzeb dzieci. Trzeba bowiem zauważyć, że wraz z rozwojem dziecka rosną koszty jego utrzymania związane nie tylko z zakupem żywienia, ubrania, obuwia, środków higieny ale i związane z rozwijaniem zainteresowań.

Powyższe okoliczności są zaś bezsporne i same przez siebie powodują wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych do alimentacji w porównaniu do okresu, kiedy wydawano orzeczenie w przedmiocie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Słusznie również Sąd I instancji wskazał, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców tym samym matka małoletnich również winna czynić odpowiednie do swoich możliwości zarobkowych nakłady finansowe na rzecz dzieci. Brak jest podstaw aby kosztami utrzymania małoletnich w całości obciążyć pozwanego.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo o podwyższenie alimentów było co do zasady słuszne, a wysokość alimentów ustalonych przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku, uwzględnia zarówno potrzeby małoletniego powoda, jak i obecną sytuacją materialną oraz możliwości zarobkowe pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił obie apelacje (punkt 1 wyroku).

Orzeczenie w punkcie 2 oparto o przepis art. 100 k.p.c., uwzględniając ostateczny wynik sprawy, jak i sytuację materialną stron procesu.